

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 753/2018
05.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јова Кртинића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 185/2015 од 26.01.2017. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 48/17 од 18.04.2018. године, у седници већа одржаној 05.07.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 185/2015 од 26.01.2017 и Вишег суда у Зајечару Кж1 48/17 од 18.04.2018. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 185/2015 од 26.01.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од годину дана, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 48/17 од 18.04.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Бору К 185/2015 од 26.01.2017. године, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, у коме је жалба пуномоћника оштећеног ББ усвојена и одлука о трошковима поступка укинута те предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда на основу члана 483. став 1. и став 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Јово Кртинић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП,

уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, јер дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, уз образложење да чињеничним описом дела, у изреци првостепене пресуде, поступање окривљеног АА није обухваћено нити умишљајем нити нехатом, из ког разлога дело, за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен, није кривично дело.

Врховни касациони суд ове наводе браниоца окривљеног АА, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ прописана је могућност извршења кривичног дела тешка телесна повреда из нехата (са запрећеном казном затвора до три године).

Одредбом члана 26. Кривичног законика је прописано да је кривично дело учињено из нехата када је учинилац био свестан да својом радњом може учинити дело, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити или када није био свестан да својом радњом може учинити дело иако је према околностима под којима је оно учињено и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности.

У чињеничном опису дела, датом у изреци осуђујуће пресуде Основног суда у Бору, утврђено је, између осталог, да је окривљени АА у наведено време и на наведеном месту, у урачунљивом стању, тешко телесно повредио оштећеног ББ „... при чему није био свестан да ударањем оштећеног песницом у предео лица - носа може нанети тешку телесну повреду у виду прелома подколенице десне ноге, иако је према околностима и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности, при чему је био свестан да је такво његово поступање забрањено“, чиме су утврђене све чињенице и околности, како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљеног, тако и субјективне које се односе на урачунљивост и несвесни нехат (*negligentia*) окривљеног АА, које представљају законска обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ. Дакле, у изреку првостепене пресуде је унет опис несвесног нехата, као једног од облика нехата прописаног чланом 26. Кривичног законика, из ког разлога су од стране овог суда супротни наводи, у захтеву браниоца окривљеног, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић